

РЕШЕНИЕ

№ 651

гр. Ямбол, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Ст. Георгиев

при участието на секретаря Е. Г. А. В.
като разглежда докладваното от Георги Ст. Георгиев Гражданско дело № 20222330103234 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявен от „Оникс- Х“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Ямбол, ул. „Александър Стамболийски“ № 30, бизнес център, офис 10, представлявано от Д. В. М., чрез пълномощник адвокат Н. П.-САК, против Ж. В. Ж., ЕГН *****, с адрес в с. З., общ. Т., обл. Я., ул. „***“, иск, с които се претендира осъждане на ответника да заплати на ищцовото дружество сумата от 15857, 49 лв. с ДДС, представляваща незаплатено задължение по договор за строителство от *** г., в едно със законната лихва върху тази сума, считано от подаването на исковата молба- 30.11.2022 г., до окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба се твърди, че на *** г. между страните бил сключен договор за строителство, по силата на който ответницата възложила, а ищеца приел да изпълни СМР за обект „Ремонт на покрив на къща в с. З., обл. Я.“, срещу договорено възнаграждение в размер на 28 198, 85 лв. с ДДС по банков път, дължимо от страна на ответника- авансово сумата от 10 000 лв.; текущи плащания поетапно (ежемесечно) извършените СМР и доставки се заплащали в 5-дн. срок.

Изпълнителя ищцовото дружество извършило възложената работа по договора за строителство от *** г., като работата била приета от ответника Ж. В. Ж. с акт обр. 19 № *** г. Поради извършването на допълнителни видове СМР, крайната сума за извършване на ремонта посочена в акта била в размер на 29 881, 24 лв. без ДДС или 35 857,49 лв. с ДДС, като по договора ищеца издал три фактури : фактура № *** г. за сумата от 12 000, 00 лв.; фактура № *** г. за сумата от 12 000, 00 лв. и фактура № *** г. за сумата от 11 857, 49 лв.

На 12.09.2022 г. ответника в качеството ѝ на възложител извършила плащане по посочения договор в размер на 10 000 лв.

С писмо от 12.09.2022 г. ищцовото дружество поканило ответника да заплати остатъка от задължението си по договора, като към него били приложени всички фактури в оригинал, както и обр. 19. След получаване на писмото на 16.09.2022 г. възложителя платил още 10 000 лв. по посочения по горе договор за строителство, като последващо плащане на било имало.

Ищцовото дружество твърди, че въпреки, че изпълнителя бил извършил и предал възложените му в пълен обем СМР, а възложителя бил приел същите без забележка, последната му била заплатила само сумата от 20 000 лв. от общо дължимите 35 857, 49 лв., като останало незаплатено задължение в размер на 15 857, 49 лв.

Иска се уважаване на иска и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от ответника, чрез пълномощник адвокат, с който исковете са оспорени като неоснователни и недоказани. Твърди се, че в исковата молба били посочени неверни обстоятелства, както и не били изложени всички такива, които били от значение за решаване на спора. Не се оспорва факта, че страните сключили договор за строителство на *** г. с предмет СМР за обект „Ремонт на покрив на къща в с. 3.“, като преди сключването на договора ищцовото дружество след оглед на обекта представило оферта в размер на 23 499, 04 лв. без ДДС, като уговорката им била да няма плащане на ДДС върху възнаграждението. При сключването на договора страните се съгласили възнаграждението за изпълнителя да бъде оринтеровачно около 28 198 лв. с ДДС, но реално дължимата сума от ответника била без начислено ДДС, като тази им уговорка била потвърдена многократно. Страните се уговорили плащането да стане поетапно, като сумата от 28 198 лв. с ДДС била посочена в документ, който бил наименуван „рекапитулация“, подписан от страните и приложен към исковата молба. Ответника твърди, че в изпълнение на уговореното заплатила на ищцовото дружество на 27.06.2022 г. сумата от 10 000 лв. в брой и на 05.08.2022 г. отново сумата от 10 000 лв. в брой, като за извършените плащания не и били издадени фактури.

След приключване на строителството по имейл ответницата получила акт обр.19 в който било посочено, че крайното възнаграждение възлизало на 27 164, 75 лв. без ДДС, като оставащата за плащане сума била в размер на около 7 200 лв. С оглед на това, че същата нямала посочената по-горе сума се твърди, че изтеглила заем от „БНП Париба“ в размер на 2000 лв., като на 15.08.2022 г. ответницата решила да изплати остатъка от цялата сума в размер на 7 200 лв., като си уговорила среща във фирмата. За целта взела от майката на приятеля ѝ сумата от 6000 лв., която сума били нейни пари и оставени на съхранение при нея, като и обяснила за какво са и нужни. Също така от банкомат изтеглила сумата от 1200 лв. и с приятеля си В. М. с неговото МПС отишли до сградата на фирмата. Преди да се качи в офиса приготвила парите, като ги преброила в присъствието на приятеля си и се качила сама до офиса, където били двамата управители на фирмата. След проведен разговор предала на единият от управителите Х. Х. сумата от 7 200 лв., който я преброил и я предал на другия управител Д. М., който пък от своя страна я прибрал. За предадената сума не и била издадена разписка или фактура, като самата тя и не поискала такава, с оглед на това, че имала доверие на Х.. Твърди се, че след това няколко пъти се обаждала по телефона на управителите да иска фактура за платената от нея сума, но и били издадени такива за сумата от 20 000 лв., а за последно платената от нея сума в размер на 7 200 лв. нямало такава. При запитване от нейна страна кога ще и бъде издадена такава сума², управителите се смеели като и казвали ,че няма платена такава сума и се наложило да подаде в НАП

жалба от 20.09.2022 г. с искане за проверка за неиздаване на счетоводен документ.

С оглед на гореизложеното се твърди, че предявения иск е изцяло неоснователен, като срещу ищцовото дружество е предявен насрещен иск за сумата от 15 000 лв., представляваща обезщетение за загубите от неточно изпълнение на договора за изработка- договор за строителство от *** г. с предмет СМР за следния обект „Ремонт на покрив на къща в с. 3.“, необходима за отстраняване на недостатъците в СМР, извършени от ответника по насрещния иск на покрива на къщата в с. 3., в едно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба-10.04.2023 г. до окончателното изплащане на сумата и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В насрещната искова молба се твърди, че ответното дружество извършило СМР, които на пръв поглед изглеждали нормално. След предаването на обекта настъпило дъждовно време и започнали да се появяват течове и други недостатъци. Ищцата решила да наеме специалист, който да направел оглед на покрива и да установял проблема. Същия установил, че след премахването на стария покрив бил изпълнен стоманено бетонов пояс над зидовете, но над единият такъв липсвал. Сградата нямала плоча, като всички пояси по план следвало да бъдат свързани в надлъжно и напречно направление и ако не се свържели поясите ставали много дълги и неукрепени. При пояса на фасадата от север имало комин и поради това не била довършен напречния пояс, като следвало да се направи продължение на напречния пояс от двете страни на комина и да се свържел с този по северната фасада и армирали и бетонирали заедно. Нямало одобрен проект в който да било указано начините на армиране на поясите, как се закотвяла армировката в ъглите при надлъжната армировка и при напречната с какви дюбели и през какво разстояние се фиксирали подложните столици. Също така били установени и други недостатъци, като не била импрегнирана дървената конструкция на покрива; подложните греди нямали под тях циментно-пясъчен разтвор ; някой от подложните греди били монтирани на части, което не било правилно; някой от ребрата със сечение 6-12 см. не били паснати към билните греди и имало хлабини; нямало кама под летвата на която стъпвала билната гредка в югоизточния ъгъл ; при западния скат при средната главна гредка, ребрата под и над нея не били в една равнина; някой от гредите преминавали над стените и не стъпвали на тях и не били изпълнени правилно ; дървените летви за керемидите на покрива не били направени в размери съгласно изискванията на производителя и имало опасност да се начупят и напукат. 3 извършените некачествено СМР дружеството следвало да изпълни ремонтни такива с които да бъдат отстранени недостатъците и които СМР са оценени от ищеца по насрещния иск в размер пна 15 000 лв., включващи цена на материалите и труд.

Твърди се, че по посочения по-горе договор ищцата изпълнила задълженията си за заплащане труда на изпълнителя, но с оглед на това, че уговорените СМР били извършени некачествено от ответника, той дължал обезщетение за загубите от неточното изпълнение на договора в размер на сумата, необходима за отстраняване на недостатъците.

Иска се уважаване на срещния иск и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК е постъпил отговор по насрещния иск. Счита се, че предявената претенция по насрещния иск, била неоснователна и недоказана. С договора било договорено да се изгради нов покрив, а не да се ремонтирал стария. При изготвянето на офертата било поискано да бъде представен от

ищцата по насрещния иск проект за изпълнение, но същата заявила, че нямала възможност да представи такъв и възлагала да се премахне съществуващия покрив и на негово място да се изгради нов, който да дублирал стария. На база на това издадение ответното дружество изготвило офертата, която ключвала демонтаж на стария покрив и монтаж на нов с подробно изброени СМР и материали които да били по-евтини и да бъдат спестени някой от работните процеси, но без засягане реконструкцията и геометрията на покрива. След изготвяне на офертата, която била неразделна част от договора- приложение № 1, същата била приета. Ответното дружество извършило всички поети по договора от *** г. задължения, като същото било удостоверено по надлежен начин с приемане на работата от страна на ищцата с акт обр.19 № *** г. От акт обр. 19 било видно, че възложената работа била изпълнена в определения по договора срок, а доколкото СМР били приети без забележка от страна на възложителката, то същата била изпълнена качествено и в унисон с уговореното по договора. След съставянето и приемането на акт обр.19 без забележка, но преди заплащането на цялата сума по договора, възложителката се свързала с ответното дружество и заявила, че са налице дефекти по работата. В случай на забележки относно наличието на дефекти и скрити недостатъци, в чл.12, ал.1 от подписанията между тях договор за строителство, същите се отстраняват от изпълнителя в гаранционните срокове. С оглед на това техн. ръководител се опитал да уреди посещение на обекта за да се установяло СМР които имали нужда от поправка, но възложителката оказала достъп и било невъзможно да бъде констатирано дали била налице гаранционна отговорност и съответно да я изпълни. На 24.11.2022 г. получили нотариална покана с която Ж. Ж. на основание чл.265, ал.2 и ал.1 и чл.87 ЗЗД разваляла сключения между тях договор, поради наличието на големи недостатъци и поради това, че въпреки многократните покани за ремонт, дружеството не било реагирало. В отговора на поканата било посочено, че няма правно основание за разваляне на договора с оглед на това, че с подписването на акт 19 без забележка, задълженията на ответното дружество по договора били изпълнени, като чл.87 ЗЗД предвиждал неизпълнение като основание за разваляне. Също така се счита, че наличието на дефектите не били доказани и били неоснователни. Счита се, че ищцата по насрещния иск била в неизпълнение по договора за строителство, с оглед неплащането на цялата сума.

Иска се отхвърляне на насрещните искове като неоснователни и недоказани.

В с.з. ищовото дружество се представлява от пълномощник адвокат, сочат доказателства и се иска уважаване на предявените искове и отхвърляне на насрещните такива присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В с.з. ответника се представляват от пълномощник адвокат, сочат доказателства и се иска отхвърляне на исковата претенция като неоснователна и недоказана и уважаване на предявените насрещни искове като основателни и доказани присъждане на разноски за настоящата инстанция.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Страните не спорят, като безспорно е установено по делото от приложените писмени доказателства, че на *** г. в гр. Я. между Ж. В. в качеството на възложител и „Оникс- Х“ ООД в качеството им на изпълнители е сключен договор за строителство, с предмет на договора, че възложителя възлага, а изпълнителя приема да извърши СМР за обект „Ремонт на покрив на къща в с. З., обл. Я.“. Всичките видове работи били посочени в количествено-стройностни сметки- Приложение № 1- КСС- оферта,

неразделна част от настоящия договор. Извършването на допълнителните видове СМР работи щели да бъдат предмет на допълнително договаряне и съгласувани с възложителя. В договора било предвидено, че крайния срок за изпълнение започвал да тече от датата на подписване на протокол № 2 за откриване на строителна площадка и за определяне на строително линия и ниво и превеждане на авансово плащане. Срокът на строителство се считал за приключил с подписването на протокол обр.14- Наредба № 3/ 31.07.2003 г.- за съставянето на актове и протоколи по време на строителството за изпълнение на СМР. Било предвидено, че в случай, че същия не може да бъде подписан по вина на възложителя, крайния срок се удостоверявал с подписването на акт обр.19 включващ СМР и 72 часови проби за доставени и монтирани от изпълнителя съоръжения. Изпълнителя се задължавал да извърши възложените СМР по приложение № 1 към настоящия договор и при обща цена за извършването на СМР по договора, съгласно Приложение № 1- КСС- оферта била в ориентировачен размер на 28 198, 85 лв., като възложителя щял да изплати на изпълнителя с авансово плащане около 42 % при подписване на договора- 10 000 лв. без ДДС, като авансите щели да се приспадат по етапно от надлежно представените от инвеститора актове обр.19; текущи плащания- поетапно (ежемесечно) извършените СМР и доставки се заплащали в 5 дн.срок след подписването от двете страни на протокол за действително извършени и приети работи (акт. обр.19) по количества и единични цени, посочени в приложение № 1- КСС- оферта и представени от изпълнителя на оригинална данъчна фактура. Всяко плащане се извършвало от възложителя с превод по банковата сметка на изпълнителя, въз основа на издадена данъчна фактура и протоколи за извършени и приети СМР- протокол обр. 191 включващ СМР за съответния период; сметка 22; декларации за съответствие на строителни продукти. Към настоящия договор са приети и са неразделна част от него прилежине № 1- КСС –оферта и приложение № 2- споразумение по ЗБУТ.

На 10.08.2022 г.между страните е подписан акт обр.19 № 01, след проведен обстоен оглед на обекта и проверка на изпълнените СМР и констатиране, че същите са извършени и подлежат на заплащане, подробно описани в позиции от № 1- 31, вкл. и допълнителните видове СМР на обща стойност 27 164, 76 лв. без ДДС или 29 881, 24 лв. с ДДС.

Представени са още фактура № *** г. за авансово плащане по договора в размер на 10 000 лв. и фактура № *** г. за авнасово плащане по договора в размер на 10 000 лв. Представена е още и фактура № *** г. за сумата от 29 881, 24 лв. и след приспадането на сумите от 20 000 лв. авансово плащане, с остатък в размер на 11 857, 49 лв. с ДДС.

На 12.09.2022 г. до възложителя Ж. В. е изпратено писмо от изпълнителя СК“ Оникс-Х“ ООД с прикритени оригиналите на издадените от тях фактури, както и приложения акт обр.19 подписан двустранно съгласно договора който имали, като с настоящото писмо считали обекта за приключен. Очаквали в рамките на законовия срок да им бъдат разплатени останалата част от дейностите съгласно издадения и приложен акт обр.19 и издадената окончателна фактура.

От страна на ответника по първоначалния иск и ищец по насрещния иск са приложени и приети писмени доказателства, а именно извлечения от сметки с титуляр Ж. В. Ж. за периода 01.08.2022 г.- 31.08.2022 г.; за периода 01.07.2022 г.-31.08.2022 г.

По искане на страните по делото са събрани гласни доказателства, чрез разпита на свидетелите Д. Х. Х. и В. М. М..

Свидетеля Д. Х. (без родство със страните) посочва, че работи във фирмата на

ищцовото дружество, като технически ръководител. Неговото присъствие на обекта било качествено изпълнение на всички СМР, които били по договор и в срок. На същия му била представена проектно-сметна документация, количествената сметка със СМР които трябвало да бъдат изпълнени. Направило му впечатление, че липсвали неща които трябвало да се направят, а именно обработка на дървения материал и укрепване частично на къщата защото била тухлена, като основи и колони които да носели натоварването, но било му казано, че тези неща няма да се правят по желание на инвеститора. Започнал да си следва заданието, като закарали материали с които да извършат СМР. Първоначално започнали демонтаж на стария покрив, но се появили и други неща които били извън подписания договор за строителство. Установило се, че къщата нямала плоча, а било каратаван и при премахването на стария покрив започнал изграждането на допълнителен пояс, за укрепване на зидарията по периферията за да се направил нов покрив. Изграждането на пояса било добавено в количествената сметка като допълнителна дейност след началото на проекта. След приключването на СМР с акт обр.19 същите били приети от инвеститора, който се подписал, че нямал забележки към изпълнените от тях дейности. В последствие разбрал, че инвеститора имал някакви забележки и неща които не харесвал, като не бил платил остатъчната сума. Няколко пъти ставало на въпрос, че икали да бъдат отстранени забележките, но не им бил даден нормален достъп до обекта, за да си ги изпълнели. Самия той правил един- два пъти опити да се свържи с инвеститора, но не успял да говори с нея, като мисли, че управителя на фирмата успял.

На въпрос на пълномощника на ответника свидетеля отговори, че имало претенции след подписването на акт обр.19 и приемането на работата. По време на огледа и приемането на извършената работа нямало претенции към тях и ако имало такива, нямало да бъде подписан акта. Госпожата която била на обекта си приела работата, като работата на строителя по норми допускала някакви отклонения и според него работата била извършена коректно. Нямало течове и напуквания когато предали обекта, такива нямало и по покрива защото те иградили нов такъв. Нямало било и течове по покрива и проблеми докато той бил на обекта.

Свидетеля В. М. посочва, че живеел на семейни начала с ответницата. На нейната къща в с.З. бил извършен ремонт на покрива, който започнал на 27.06.2023 г. и завършил на 08-10.08.2022 г. Ж. през цялото време била там, като той бил там само в началото. Върнал се на 08.08.2022 г. и фирмата вече довършвала някой части от покрива. На външен вид било добре, като нямало видими недостатъци. Течовете тръгнали след първия дъжд през есента, като първо били около комина и след това и по билото на покрива. Обадили се на фирмата, които отишли но нищо не направили, като се качили на покрива сменили две керемиди и това било. С оглед на това, че течовете продължавали се обърнали към други фирми за да установят къде е проблема и се обадили на констативен инженер. Последния установил много проблеми в конструктивната част и имало много пропуски, като не бил направен покрива както трябва. Ж. платила всичко което дължала, като първо платила две вноски от по 10 000 лв. и накрая и вноската от 7200 лв., като им дала парите на ръка и я накарали да подпише документ, но той бил в колата и не бил с нея.

На въпрос на пълномощника на ищцовото дружество свидетеля отговори, че Ж. не била приемала обекта, като я накарали да подпише един документ, като давала парите в офиса. Не знаел дали насила подписала документа, като фирмата когато свършила обекта, просто си свършили работата и си тръгнали. Не знаел кой е ходил да отстранява неточностите, но той бил там и отишли двама работници и сменили две

керемиди, защото толкова били останали. Когато отишли работниците скоро било валяло, но не знаел дали е имало следи от него. Той бил показал на работниците къде точно бил теча, като много пъти ги били търсили, както Х. спрял да си вдига телефона. Търсил фирмата много пъти защото не им давали последната бележка за сумата, която били платили. Не бил разговарял да отидат на място и да направят някакви допълнителни СМР. На място отишли представители на фирмата и говорили, като им казал за проблемите на покрива и които били констатирани от инженера. Г-н Х. му казал, че така е решил, така го е направил, като не бил изпращал поимено уведомление за недостатъците на фирмата, просто им казал къде са проблемите. Те били много работи които бил написал инженера, като това, че гредите не били паснати както трябва, пояса не бил направен, защото бил пуснат донякъде, ламперията не била импрегнирана, много били работите. Това било елементарно, трябвало да са го направили и го пишело в цената им, в офертата, като не бил чел договора.

По делото е назначена и изслушано заключението на СТЕ и допълнителната такава.

От същото се установява, че извършените на обекта работи били свързани с демонтиране на стар съществуващ покрив на едноетажна жилищна сграда, направа на стоманобетонен пояс над съществуващите стени, изграждане на нов покрив от дървен материал, с покритие от керемиди Брамак. Част от извършените на строежа работи били некачествени, като същите са подробно изброени в т.2.1- 2.6. В т.3.1- 3.4 са подробно изброени видовете работи, които трябвало да се извършат за да се поправили некачествените СМР и какви необходими материали трябвало за това, като подробни изчисления са направени в Приложение № 3. За определяне на стойностите били използвани данните за средни цени на СМР от кн.2/2023 г на СЕК, като стойността на видовете работи възлизали на 3 550 лв. без ДДС, в т.ч. материали за 514 лв. В лице установило, че изпълнените видове СМР, посочени в КСС, както и техните установени при измерванията на място количества били показани в Таблица № 4. Нямаło становище за извършените работи, които не могли да бъдат установени (премахнат стар покрив, обшивки и др.). В акт обр.19 фигурирали видовете и количества СМР, които не били включени в първоначалната КСС.

В. лице дало пояснение, че в материалите по делото не намерил строителни книжа, издавани за процесния обект. Такива не били му представени от възложителите на строителството по време на огледите които извършил. За пояса за който се говорил бил направен над стария съществуващ пояс, когато е била изградена самата къща. Тухлената зидария била изградена по време на строителството на къщата, около 1966 г., като сега изградения пояс бил над тухлената зидария, над 50-60 см. от стария пояс. От строителна гледна точка, в лице не намерило логика да бъдат изградени нови пояси върху почти всички стени и да не ги обвържат един с друг, като направата на пояс на части не решавали конструктивните проблеми на сградата. Стария пояс бил част от конструкцията на сградата, като новия също бил. Същия изпълнявал функция да създадал пространствения скелет на сградата, която нямала носещи колони-противоземетръсни. Какво наложило изграждането на нов бетонов пояс не можел да коментира, като това било решението, но пояса трябвало да се довърши, а не да се оставял на части. Стария покрив лежал върху самите тухли, където били монтирани основни дървени греди и били захващани обикновено с арматурно желязо, като сега се прилагали анкерни стоманени болтове, но това се гадаело, защото не се виждало. Не бил виждал строителни книжа, като извода го правил на професионалната си квалификация, като строителен инженер. Не можел да каже дали новия пояс бил

възложен с договора, като в приложената КСС, която била част от договора, направата на такъв пояс не бил включен. Под предвидените в КСС работи били добавени четири реда, озаглавени „единични цени на допълнителните видове работи“, където принципно били описани единичните цени на отделните елементи за направата на този пояс- направа на кофраж, доставка и монтаж на армировка, доставка и полагане на бетон. Всичко което било налично, представлявало конструктивни елементи, независимо дали щели да са от бетон или дърво и към този момент изпълнявали определени носещи функции. В приложение № 4 бил добавил работите, които били по първоначалното КСС и допълнително извършените такива, както били по акт 19. Смята че пояса трябвало да бъде свързан в едно цяло, за да можел да поема бъдещи натоварвания, както същите били хоризонтални натоварвания от земетръс, както и самото натоварване от новия покрив. Последният бил различен от стария, като били използвани различни материали, като цялостното натоварване не покрива при сегашното му състояние било по-голямо от това което имал стария покрив. Относно строителните книги и в кои случаи били необходимо съставянето им, въпроса бил изяснен в ЗУТ. В КСС нямало възложена дейности касаещи позиция 11 и 12, като изискването за импрегниране на дървена конструкция и обшивка било заложено в Правилника за изпълнение и приемане на СМР, последното издание, раздел „Дървени конструкции“, като правилника се прилагал винаги когато имало извършване на СМР. Цените които използвал, вероятно се отклонявали от фирмените цени на дружеството изпълнител, но това били цени по ценоразпис публикувани от филма „СЕК“ и били използвани от много фирми. В тях имало забележка, че единичната цена не включвала печалба на строителя, като най-вероятно по тази причина били добавени тези 10 %, които представлявали печалба на строителната фирма и бил корекционен процент в посока завишяване. Посочва как са формирани цените в приложението и единичната цена била взета от ценоразписа на СЕК, който бил публичен и се обновявал на тримесечие. Некачественото за него било, че когато се прави трябвало да се довърши, като трудно правил разлика между несвършени и некачествено изработени. Също така е посочил, че за т.2.6 и т.3.4 не бил ги включил в приложението с оглед на това, че ако се тръгне да се поправят некачествените СМР то биха настъпили по-големи повреди и щяло да се отиде на много допълнителни работи. Щурца бил поставен върху тухла итонг, която вече се била спукала и бил правен сега, като нищо не пречело този щурц да се обвърже с колоната която била излята. Тръбите и улиците не били с ПВЦ покритие, като в приложение 3, т.4 до т.7 ставало дума за монтаж на капаци и керемиди, като това били разходи за труд за припокриване, без закупуването на нови материали, но трябвало да се работи прецизно, като било трудно да се работи със стълба и трябвало изграждане на скеле, но нямало протокол за направа на келе и с какви размери в акта, за да нямало възможност за оспорване. При определяне стойността на СМР в приложение № 3 бил използван справочник, но не пазарни цени на СМР в региона- Я., като по тази причина били предпочетени цените на СЕК.

В допълнителното заключение в лице е посочило че всеки видове работи , според първоначално съставената КСС били показани в Таблица № 1, като количествата работа по т.1,2 и 3 вече не могли да бъдат установени. Останалите количества работи от т.4 до т.18 били изпълнени на място. Качеството на извършените работи били вече коментирани в преходното заключение, като за изграждането на обшивка т.6 били използвани некачествени дъски, непочистени от кората, не били защитени чрез импрегниране новоизградените дървени конструкции и обшивки, не били спазени изискванията за монтаж на дървена конструкция, не били спазени технологичните изисквания за изграждането на скара под керемидите „Брамак“, като неподходящата

дълвена скара под керемидите довела до деформации по покрива и керемидите не били в една равнина. В процеса на изпълнението на договора били извършени и допълнителни видове работа, които в началната КСС били посочени само като офертни цени, а количествата били уточнени в съставения акт обр.19. Видовете и количествата работи, изпълнени според акт обр.19 били посочени в таблица 2 и същите са на обща стойност 29881,22 лв. Разликата въ видовете и количествата на СМР в КСС и в акт обр.19 били поради изграждането на армираните бетонови пояси над стените. В КСС тези пояси не били предвидени, но били включени в акт 19 и това били работите по позиции 20,22-23 и 25 от акт 19. В допълнение в акта били включени и работите по позиции 19, 26,27,28,29,30 и 31, които не били предвидени в КСС. В преходното заключение в лице било приело като некачествено извършени работи и такива които не били извършени, като имал предвид, че недовършването на бетоновия пояс се отразявало на качеството на обекта изцяло. Не му били известни пазарните цени на СМР в региона на гр. Я. и затова се придържал към публично оповестените цени на справочника за цените на строителството на „Стройексперт СЕК“, в т.ч. и за цените на материалите, като част от ценообразуването. В. лице представило допълнителна таблица за видовете и количествата работи, необходими за отстраняване на некачественото извършване на процесния обект СМР, като разликата в изчисленията се дължала на включването на работи по развалянето и възстановяването на некачественото изградените участъци с бетонови тухли, както и некачествения щурц на входната врата, като отстраняването на некачествените работи по покрива изисквало и направата на нова скеле и същите възлизали на обща стойност 4814 лв. без ДДС, в т.ч. материали 880 лв., съответно 5777 лв. с ДДС.

В о.с.з. в. лице пояснило, че позициите 11, 12 и 13 не били включени в КСС, нямало ги и в акт 19, но не било редно да се монтирала дървена конструкция, без да се импрегнирали дървените елементи и с оглед, че тези работи не били извършени, според него те компроментирали качеството на останалите извършени работи по направата на конструкцията, на обшивката. Количеството по акта било това което в лице измерило на място, като имало малки разлики. Дали имало надписване не можел да каже, като в правилника за приемане на СМР било описано видевете работа как се измервали и как се актували. По отношение на керемидите счита, че същите можели да се изпълват при демонтиране, но това било при съвестна работа и съхранение. По отношение на вече монтираната изолационна мембрана, тя вече била надупчена и трябвало да се смени, трябвало да се премахнат летвите за закрепване на керемидите и да се поставят нови, като някой от нещата можели да се запазят, други не, като били посочени в заключението на първата експертиза. Щяла да се монтира нова скара, без керемидите, като последните щели да паснат на новата скара, като въпросът бил в сечението и керемидите трябвало да се сложат с определения размер скара, летви. Самата изолация била включена в акт 19 и в заключението на в лице била включена в изолационната мембрана.

По делото е назначена и изслушано заключението на ССЕ.

В.лице в заключението си посочва, че по данни от счетоводните регистри на „Оникс- Х“ ООД процесните фактури били осчетоводени, като била дебитирана сметка 411 „Криенти“, срещу кредита по сметки 752 „Финансиране на дълготрайни активи“, 703/49 „Приходи от продажбата на услуги“, подсметка 49“Ж. В.- с. 3.“, и сметка 453/2 „Начислен данък за продажбите“. Процесните 3 бр. фактури били включени в „Дневника на продажбите“ за данъчен период м.08.2022 г. и участвали в резултата, формиран в Справка-декларация за м.август 2022 г. Резултата бил „ДДС за внасяне“ и

същия бил внесен на 12.09.2022 г. Проверката на ТД на НАП- Б., офис Я., потвърждавало установеното от счетоводните регистри на ищцовото дружество, че процесните фактури били включени в Дненика на продажбите на „Оникс-Х“ ООД за данъчен период м.08.2022 г. В счетоводството на „Оникс-Х“ ООД във връзка с процесните фактури били отразени две плащания по банков път, в размер на общо 20 000, 00 лв. на 12.09.2022 г. и на 16.09.2022 г. от по 10 000 лв., отразени във фактури № *** г. и № *** г. Непогасеният остатък по процесните фактури бил в размер на 15 857, 49 лв.

Съдът счита, че експертизите следва да бъдат кредитирани по отношение отговорите на въпросите, предвид обстоятелството, че са пълни, обосновани, изготвени от лица, разполагащи със съответните знания и неоспорени от страните.

Други доказателства във връзка с настоящия спор не бяха представени.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Предявеният първоначален иск е с правно основание чл.266, ал.1, вр. чл.258 ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

Договора за строителство е изрично регламентиран в чл.157, ал.1 ЗУТ и чл. 163, ал.1 ЗУТ, а правната теория и съдебна практика го определят като възмезден, неформален, каузален, консенсуален, с продължително изпълнение и двустранен, съобразени с размера и съдържанието на дължимите престации, към момента на сключването на договора за строителство, както и възможността, те да бъдат изменени без допълнително споразумение между съконтрахентите, било поради предписание на специализирането контролни органи в строителството, било поради създадено впоследствие по –сполучливо техническо решение, дава основание да се приеме има алеаторен характер. Допълнителен аргумент в тази насока се съдържа и в чл.266, ал.2 ЗЗД, установената с който възможност за изменение на цените на строителните материали и работна ръка се явява фактор, можещ допълнително да повлияе върху размера на дължимото от възложителя възнаграждение, нормативно установено изискване в чл. 170, ал.1 ЗУТ. Характерно за този вид договор е документиране изпълнението на задължението на страните. На документиране, по силата на изричното разпоредено от закона, подлежат и всички предписания, свързани с изпълнението на строежа. Поради тази специфика на договора за строителство, сключването му поражда, наред с правните последици, чието съдържание е определено по волята на страните и други права и задължения, които по вид и съдържание се определят от закона, т.е. без да е необходимо волеизявление на съконтрахентите, включени по право в съдържанието на договор. Така установените от закона условия в едната си част се определят от диспозитивните норми, съответно приложими при липса на уговорка между съконтрахентите, а в друга създават административни, по своята правна същност задължения. Изпълнението на тези административни задължения следва да се считат за мълчаливо уговорени между страните, със самото сключване на договора за строителство.

В тази връзка по предявените иски ищецът следва да докаже при условията на пълно и главно доказване възникването на валидни правоотношения с ответника по силата на договор за изработка, при който са вложени и материали от ищеца срещу възнаграждение, която ответникът се е задължил да заплати. Тъй като договора за изработка е консенсуален, същият следва да установи постигането на съгласие между страните по основните им елементи - вида работи, респективно предмета на договора „

ремонт на покрив на къща в с. З., обл. Я.“, както и уговореното възнаграждение. В тежест на ищеца е да докаже, че е изпълнил работата и тя е приета от ответника, респективно, че е предал вещите, предмет на договора за продажба.

В настоящия случай страните не спорят, че на *** г. са сключили договор за строителство, като възложителя Ж. В. възложила на изпълнителя „Оникс- Х“ ООД да извърши СМР за обект „Ремонт на покрив на къща в с.З., обл. Я.“.

Съгласно чл.258 ЗЗД с договора за изработка изпълнителя се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната да заплати възнаграждение.

Както беше посочено и по горе договорът за изработка, чиято разновидност е договорът за строителство е консенсуален, двустранен, възмезден и неформален, т.е. писмената форма не е условие за неговата действителност, а само за доказването му – решение № 1661/6.12.1999 г. по гр. дело № 972/1999 г. на V г. о. на ВКС.

В договора за поръчка са уточнени предмета- СМР на конкретния обект и тяхната приблизителна стойност съгласно Приложение № 1- КСС-оферта в оринтировечен размер на 28198,85 лв. с ДДС.

С оглед на посоченото следва да се приеме, че между страните е възникнало правоотношение по договор за изработка.

Съгласно чл.266, ал.1 ЗДД, задължението на възложителя за заплащане на възнаграждение възниква след приемане на работата, като според трайно установената съдебна практика по приложение на цитираната правна норма, установяване на изпълнената и приетата работа може да се извърши с различни доказателствени средства, както чрез писмени доказателства (приемо-предавателен протокол за конкретно извършени видове работи, двустранно подписан протокол за изпълнени СМР с посочени видове, количество и стойност и др.), така и със съдебно-техническа експертиза и гласни доказателства. (Решение № 290 от 20.02.2018 г. по т. д. № 1096/2017 г. на Върховен касационен съд, 1-во тър. отделение). Сред основните задължения на възложителя по договора за изработка е да приеме извършената, съгласно договора работа, като при приемането той трябва да прегледа същата и да направи всички възражения за неправилно изпълнение, освен ако се касае за такива недостатъци, които не могат да се открият при обикновения начин на приемане или се открият по-късно. Приемане на извършената работа по смисъла на чл. 264, ал.1 ЗЗД е налице, както когато възложителят е направил изрично изявление, че счита изработеното за съобразено с договора, така и когато такова одобрение е изразено с конклюдентни действия. За безспорно установено следва да се счита изпълнението на възложените от ответника дейности, описани от съставения от ищцовата страна по първоначалния иск акт обр.19 № 1/10.08.2022 г. В тази насока съдът кредитира заключението на влище по изготвената СТЕ, че всички описани в акт обр.19 СМР, действително са изпълнени от ищцовото дружество, като заключението на влище кореспондира с останалите доказателства по делото.

От събраните по делото доказателства се установяват елементите от договора за изработка, като се установява, че ответника е възложил на ищеца да извърши СМР за посочения по- горе обект. В тази насока са и свидетелските показания на свидетеля Х., който установява изпълнението на СМР на обекта, като технически ръководител. В случая договореностите между страните са били такива, че ищеца осигурява материалите, както и работниците които да вършат работата, което е допустимо от гледна точка на закона - разпоредбата на чл.259 ЗЗД. Установи се също така, че

работите са извършени, в тази насока е и заключението на вещото лице и същите са приети без забележки от страна на възложителя, с подписването на акт обр.19 за което обстоятелство страните не спорят.

Според чл.266, ал.1, изр.1 ЗЗД плащането трябва да стане при приемане на работата. Ето защо съдът намира, че за ответника е станало изискуемо задължение за заплащане на уговореното възнаграждение.

Тук е мястото да се отбележи, че договора за изработка е неформален, а законът допуска доказването на неформален договор на стойност под 5 000 лв. със свидетели. С оглед на това съдът не кредитира свидетелските показания на свидетеля В. М. М., живеещ на семейни начала с ответницата, че последната е дала на фирмата изпълнител в офиса им последната вноска размер на 7200 лв. Също така съдът не кредитира свидетелските показания, че ответницата не била приемала обекта, че я накарали да подпише някакви документи, като тези негови твърдения са противоречиви с оглед на това, че същата присъствала през цялото време на обекта и подписания акт обр. 19. Ако ответницата не беше приела обекта, нямаше да подпише акт обр.19 и тези нейни действия не съответстват на житейската логика.

От представените документи и изготвената и приета без възражение ССЕ се установява, че в счетоводството на ищцовото дружество процесните три броя фактури са осчетоводени, отразени са в съответния месец, в който са възникнали, включени са в дневника за продажбите за данъчен период м. 08.2022 г. и участвали в резултата, формиран в справка декларация по ЗДДС. Резултата е „ДДС за внасяне“, като дължимия ДДС е внесен на 12.09.2022 г., като непогасения остатък от процесните фактури бил в размер на 15 857, 49 лв.

Двустранно подписания протокол обр. Акт 19 за приемане на извършената работа без възражение за качество и срок, както и надлежното осчетоводяване на всички фактури, издадени в изпълнение на договорите за строителство, налага извод за точно изпълнение на задълженията на ищцовото дружество „Оникс-Х“ ООД. Ответникът Ж. В. Ж. не е изпълнила задължението си по договора да заплати възнаграждение (цена) за извършените и приети строително - ремонтни работи. Осъдителен иск за сумата 15 857, 49 лева с ДДС главница е основателен и следва да бъде уважен изцяло. Възражението на ответника, че се разбрали с ищцовото дружество да бъде заплатена цената без ДДС не се възприема от съда, като се опровергава изцяло и от приложените по делото писмени доказателства и извършена ССЕ.

Предявеният иск следва да бъде уважен ведно с претендирана законна лихва считано от датата на иска 30.11.2022 г.

Съдът дължи произнасяне и по предявения насрещен иск с който се иска осъждане на ищцовото дружество да заплати на ищеца по насрещния иск сумата от 15 000 лв., представляваща обезщетение за загубите от неточното изпълнение на договора за строителство от *** г.

В тази връзка следва да се посочи както беше установено по горе, че между страните е възникнало правоотношение по договор за изработка. Твърди се че не е платена цялата сума по договора, тъй като извършените СМР били с недостатъци и некачествени. В тази връзка ищеца по насрещния иск е трябвало да установи, че е изпълнил всички условия на чл.264 ЗЗД -да приеме извършената съгласно процесния договор работа, да я прегледа и тогава да направи всички свои възражения за неправилно изпълнение и неизпълнение, освен ако се касае за скрити недостатъци. Приемането на изпълнението включва два елемента - получаване на фактическата

власт върху изработеното от страна на възложителя и заявяване, че предаденото отговаря на възложеното и уговореното в договора, което всъщност е израз на одобряването му. Приемането може да бъде извършено изрично или с конклюдентни действия.

С нормата на чл.264, ал.1 ЗЗД за поръчващия е създадено законово задължение да приеме извършената съгласно договора работа. Не съществува спор в съдебната практика и правна доктрина, че в същината си приемането на извършената работа обхваща както едно фактическо действие - разместване на фактическата власт върху изработеното, реалното му получаване от възложителя, така и правно действие - признание, че то напълно съответства на възложеното с договора, което всъщност е израз на одобряването му. Следователно релевантно за приемането по смисъла на чл.264, ал.1 ЗЗД е или онова изрично изявление на възложителя, придружаващо реалното предаване на готовия трудов резултат, че счита същия за съобразен с договора, или онези конклюдентни действия, придружаващи фактическото получаване на изработеното, от които недвусмислено следва, че е налице мълчаливо изразено съгласие от последния за такова одобрение.

Свидетеля М. както и в. лице по СТЕ установяват, че има не добре изпълнени работи, но възражение за това направено своевременно по реда на чл.265 ЗЗД, съдът констатира, че не е направено Поради това и отговорността на изпълнителя не може да бъде ангажирана, като работата следва да се счита за приета по смисъла на чл.264, ал.1 ЗЗД, като в тази връзка изрично СМР са обективирани в акт обр.19, като обектът е предаден, въпреки че действително има некачествени работи.

От заключението на вещото лице по изслушаната СТЕ в настоящата инстанция, приети като доказателство, се установи, че следвало да се довърши изграждането на поясите от двете страни на комина и над средната напречна стена на западната фасада; демонтаж на монтираните керемиди; демонтаж на скарата от летви и на поропропускващата мембара; нова скара на керемидите; припасване на елементите на дървената конструкция; укрепване на северния край на тухления шурц.

В тази връзка следва да се отбележи, че след като ищеца по насрещния иск е приела работата са започнали да ползват процесния обект, като са претендирали ответника изпълнител по насрещните искове да поеме разходите, необходими за поправка на некачественото и лошо изпълнени работи, описани в исковата молба.

Тези действия биха основателни ако ищцата по насрещния иск не беше подписала акт обр. 19 и не беше извършила плащания по двете посочени по-горе фактури, като по този начин същата е приела обекта.

В тази връзка съдът следва да отбележи, че в чл.264, ал.1 ЗЗД е регламентирано задължението на поръчващия да приеме изработеното и да заплати уговореното възнаграждение. Съгласно правната доктрина и съдебната практика понятието „приемане“ включва в себе си фактическо и правно действие, а именно: преминаване на властта върху изработеното от изпълнителя към поръчващия и изразяване /мълчаливо и изрично/ на изявление от страна на поръчващия, че счита работата за съобразена с договора. Тълкувайки разпоредбата на чл.264, ал.1 ЗЗД, вр. с чл.264, ал.2, изр.1 ЗЗД и чл.265, ал.1 и ал.2 ЗЗД, съдът намира, че законът задължава поръчващия при приемане на работата да направи всичките си възражения ако изпълнената работа се отклонява от поръчката или е с недостатъци, или недостатъците да правят работата негодна за нейното договорно или обикновено предназначение. В последния случай поръчващия би имал право да развали договора и съответно не би дължал никакво

възнаграждение – чл.265, ал.2 ЗЗД, а в останалите случаи - да се ползва от някои от алтернативно уредените права по чл.265, ал.1 ЗЗД, ако е заявил съответните възражения при приемането.

В конкретния случай съдът приема, че СМР по обект „Ремонт на покрив на къща в с.З., обл. Яболска“ са извършени. В тази насока без значение за дължимостта на търсеното възнаграждение са възраженията на ищеца за некачествено изпълнение на отразените в протокола работи. В тази насока следва да се отбележи, че тези възражения не са заявени своевременно и са преклудирани на основание чл.264, ал.2, вр. с ал.3 ЗЗД. Освен това некачественото изпълнение поражда за възложителя права по чл.265, ал.1 ЗЗД, които могат да бъдат упражнени чрез иск или възражение за прихващане, но не освобождава възложителя от задължението по чл.266, ал.1 ЗЗД да заплати на изпълнителя уговореното в договора за изработка възнаграждение.

Отказът да се изплати дължимото възнаграждение, при вече установена фактическа власт върху изработеното в изпълнение на договора, не съставлява упражняване на това право. Упражняването на правото следва да се осъществи с изрично изявление в този смисъл, което да достигне до изпълнителя. Ако констатираните недостатъци не са толкова съществени, че да доведат до разваляне на договора, възложителят следва да заплати дължимото възнаграждение въпреки тези недостатъци. В този случай съгласно чл.265, ал.1 ЗЗД, той може да иска поправяне на работата от самия изпълнител, заплащане на разходите за отстраняването на недостатъците, когато това е извършено от трето лице, или съответно намаляване на възнаграждението. Относно реда за упражняване на правата по чл.265, ал.1 ЗЗД също е формирана задължителна практика на ВКС. С решение № 9/ 05.06.2017 г. по т. дело № 2690/2015 г. на ВКС, ТК, II т.о., е прието, че по отношение на формата, в която следва да се упражнят правата на възложителя на чл.265, ал.1 ЗЗД не съществува ограничение. Това може да стане както чрез възражение за прихващане със спорни вземания в хода на висящ исков процес по предявен иск по чл.266, ал.1 ЗЗД, така и при възражение за неточно изпълнение, предявено в производството по иска по чл.266, ал.1 ЗЗД. С решение № 84/30.07.2015 г. по т. дело № 1428/2014 г. на ВКС, ТК, I т.о., е прието, че в зависимост от това дали установеният недостатък е поправим или непоправим, но без да пречи на годността на вещта за използване по предназначение или съобразно уговореното, ще следва да се приложи хипотеза на намаляване на възнаграждението с необходимите за отстраняването на недостатъка разходи или с оглед обезценката на изработеното с оглед неподлежащия на отстраняване недостатък. Хипотезата на чл.265, ал.1 ЗЗД за присъждане на самите разноски за поправката е приложима само в случай на вече заплатено възнаграждение за изработеното, какъвто не е настоящия случай.

С оглед на това иска е неоснователен и недоказан и като такъв следва да се отхвърли изцяло.

По разноските :

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 и ал.3 ГПК на ищеца по първоначалния иск и ответник по насрещния иск се дължат разноски, като съгласно представения списък по чл.80 ГПК същите претендират такива в общ размер на 4 186, 50 лв.

Мотивиран от горното, Ямболският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Ж. В. Ж., ЕГН ***** със съдебен адрес в гр. Я., ул. „***“, чрез адв. С.- ЯАК, да заплати на „Оникс- Х“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Я., ул. „Александър Стамболийски“ № 30, бизнес център, офис 10, представлявано от Д. В. М., със съдебен адрес в гр. С., ул. „***“, сумата от 15 857, 49 лв. с ДДС, представляваща незаплатено задължение по договор за строителство от *** г. , за извършени СМР на обект „ремонт на покрив на къща в с. З., обл.Я.“, ведно със законна лихва върху сумата от датата на иска - 30.11.2022 г. до окончателното изплащане, както и сумата от 4 186, 50 лв. разноски пред настоящата инстанция, съгласно списък на разноските.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Ж. В. Ж., ЕГН ***** със съдебен адрес в гр. Я., ул. „***“, чрез адв. С.- ЯАК, против „Оникс- Х“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Я., ул. „Александър Стамболийски“ № 30, бизнес център, офис 10, представлявано от Д. В. М., със съдебен адрес в гр. С., ул. „***“, насрещен за сумата от 15 000 лв., представляваща обезщетение за загубите от неточно изпълнение на договора за изработка- договор за строителство от *** г. с предмет СМР за следния обект „Ремонт на покрив на къща в с. З.“, необходима за отстраняване на недостатъците в СМР, извършени от ответника по насрещния иск на покрива на къщата в с. З., в едно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба- 10.04.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Ямболския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____